

geld vallen en raakt nog meer uit zijn humeur omdat hij ook nog bukken moet. Hij vindt de menschheid slecht en is ontevreden. Zelfs dit jaar waarin zijn varken het gewicht van bijna twee kwintalen bereikt heeft, lacht hij niet. Hij kookt iederen dag grootere hoeveelheden macaroni, vleesch en spek om zich en zijn varken nog vetter te mesten. Hij kweekt de jaloerschheid van andere varkenshouders tot barstens toe aan, zijn varken zal met Kerstmis het zwaarste zijn. Gefaald als bedelaar triomfeert hij als mester.

Dus, de officieele opening van het postkantoor is iederen dag een waardige gebeurtenis. Het postkantoor bestaat uit één kamer door een schot in tweeën gedeeld. Een afdeeling is voor het publiek, inloopende honden en kinderen die verstoppertje spelen, de andere afdeeling is voor juffrouw Eulodià, de kachel, het telegrafeertoestel, de wekker en de brandkast, die, daar Ravello geen brandweer bezit, noodzakelijk is. Deze brandkast, een tinnen Huntley and Palmerbiscuit-dooz, is licht en handig en is de hoofd-oorzaak waardoor de opening van het postkantoor iederen morgen opnieuw met waardigheid plaats heeft. Wegens het onbeduidende slot der postkantoordeur, wordt de brandkast 's nachts in het huis van juffrouw Eulodià bewaard. In dienst der brandkast staan Nicòla o'barbiere en Capo Tottoro. Om den anderen dag dragen ze de brandkast 's morgens naar het postkantoor, op den voet gevolgd door juffrouw Eulodà, die de registers, het postzegelboek en aan een gekromden wijsvinger den wekker draagt waarop het negen uur is.

Draagt Nicòla de brandkast, dan volgt Capo Tottoro met de bureau-sleutels en achter hem juffrouw Eulodià. Is echter Capo Tottoro de schatmeester, dan draagt Nicòla de sleutels. Maar altijd gaan ze achter elkaar aan met kleine langzame pasjes wegens de rheumatiek van juffrouw Eulodià. In het postkantoor grijpt Capo Tottoro dadelijk de bezem en veegt hooge stofwolken op, Nicòla bewerkt de kachel en daar deze een slecht aanpassende pijp heeft, staat het postkantoor iederen morgen voor een half uur vol stof en rook. Het eerste half uur waagt niemand zich naar het postkantoor, juffrouw Eulodià benut dien tijd met hoesten.

Gedurende den rooktijd komt er soms een telegrammetje, een buitenkansje, een vermaakje, een afwisselinkje voor Nicòla o'barbiere als hij ten minste op dat oogenblik niet aan 't scheren is. Want Nicòla brengt de telegrammen rond met den wil om snel te zijn. Meer dan de wil wordt niet geverg'd want iedereen weet hoe oud en hoe echt kreupel hij is. Is Nicòla in zijn salon werkzaam, dan wacht juffrouw Eulodià totdat er een verwante van den geadresseerde voorbij komt, en daar alle inwoners van Ravello verwanten zijn, hoeft ze nooit lang te wachten. Zoodat Ravello over een uitgebreider telegramdienst-personeel beschikt dan b.v. een wereldstad.